

בית משפט לתביעות קטנות בראשון לציון

ת"ק 17-08-32307 פורסילן נ' וים קלאבס בע"מ

תיק חיצוני:

בפני כבוד הרשמת הבכירה ליאת ירון

תובע חן פורסילן

נגד

נתבעת וים קלאבס בע"מ

פסק דין

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21

מונחת בפניי, תביעה כספית בה עותר התובע לחייב את הנתבעת לשלם לו את הסך של 7,000 ₪, בגין משלוח 7 מסרונים לטלפון הסלולארי שלו (להלן: "המסרונים"), וזאת מבלי שנתנה הסכמתו לכך ובניגוד לקבוע בסעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושידורים), תשמ"ב-1982 (להלן: "החוק").

טענות הצדדים

1. התובע טוען, כי בין התאריכים 14.7.16 ל- 27.9.16 שלחה הנתבעת לטלפון הסלולארי שלו 7 מסרונים, שהם בבחינת "דבר פרסומת" כהגדרתו בסעיף 30א(א) לחוק, שכן עניינם שווק מנוי שנתי למכון הכושר אותו מפעילה הנתבעת (להלן: "דברי הפרסומת").

עוד טוען התובע, כי מעולם לא רכש מנוי אצל הנתבעת וכי ממילא לא ניתנה הסכמתו למשלוח דברי הפרסומת.

התובע מוסיף, כי הגם שלחץ על המילה "הסר", כבר לאחר קבלת המסרון הראשון, לא חדלה הנתבעת ממשלוח המסרונים הנוספים.

עוד טוען התובע, כי לא זו בלבד שלחץ על המילה "הסר" עם קבלת המסרונים, אלא שפנה אל הנתבעת, באמצעות הדואר האלקטרוני ובאמצעות הפייסבוק, בבקשה לחדול לשלוח לו דברי פרסומת. חרף האמור, זו האחרונה לא חדלה ממשלוח המסרונים (פניות התובע אל הנתבעת באמצעות הדואר האלקטרוני והפייסבוק צורפו כנספחים ב' ו-ג' לכתב התביעה).

בית משפט לתביעות קטנות בראשון לציון

ת"ק 17-08-32307 פורסילן נ' וים קלאבס בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 לאור האמור, טוען התובע, כי בהתאם לחוק, על הנתבעת לפצותו בסך של 1,000 ₪ בגין כל
2 אחד מדברי הפרסומת שנשלחו אליו, ובסה"כ בסך של 7,000 ₪. כן מבקש הוא, כי בית
3 המשפט יפסוק לזכותו הוצאות משפט.
4
5 2. הנתבעת אינה חולקת על טענות התובע בדבר עצם משלוח המסרונים ובדבר היותם "דבר
6 פרסומתי", אלא שלטענתה התובע "רכש בעבר מנוי (דרך יד 2) והיה מתאמן במכון; על כן,
7 במסגרת המנוי, היה כפוף לתקנון החברה המפורסם באתר הרשמי ובהתאם לכך הסכים
8 לקבל חומר פרסומי" (סעיף 5 לכתב ההגנה).
9
10 עוד טוענת הנתבעת, כי הודעות ההסרה שנשלחו על ידי התובע כלל לא התקבלו אצלה.
11 בהקשר זה, נטען על ידי הנתבעת, כי במסרונים אמנם מופיעה המילה "הסר" אך בנוסף מופיע
12 קישור, שלצידו המילה "להסרה" (להלן: "קישור ההסרה"), וכי לשם השלמת פעולת
13 ההסרה, יש ללחוץ על קישור ההסרה - פעולה שהתובע לא עשה ומשכך אין לו אלא להלין על
14 עצמו.
15
16 בנסיבות אלה, מבוקש על ידי הנתבעת לדחות את התביעה.

דיון

- 17
18
19
20 3. בסעיף 30א(ב) לחוק נקבע כדלהלן:
21 "ב) לא ישגר מפרסם דבר פרסומת באמצעות פקסימיליה, מערכת חיוג
22 אוטומטי, הודעה אלקטרונית או הודעת מסר קצר, בלא קבלת הסכמה מפורשת
23 מראש של הנמען, בכתב, לרבות בהודעה אלקטרונית או בשיחה מוקלטת;
24 פנייה חד-פעמית מטעם מפרסם לנמען שהוא בית עסק או לנמען לשם קבלת
25 תרומה או תעמולה, באחת הדרכים האמורות בסעיף קטן זה, המהווה הצעה
26 להסכים לקבל דברי פרסומת מטעמו, לא תיחשב הפרה של הוראות סעיף זה."
27
28 כאמור, בנסיבות נשוא ענייננו, אין מחלוקת בין הצדדים כי הנתבעת שגרה לתובע
29 7 דברי פרסומת כהגדרתם בחוק.
30
31 4. נוכח האמור יש לבחון תחולת סעיף 30א(ג) שזו לשונו:
32 "ג) על אף הוראות סעיף קטן (ב), רשאי מפרסם לשגר דבר פרסומת כאמור

בית משפט לתביעות קטנות בראשון לציון

ת"ק 17-08-32307 פורסילן נ' וים קלאבס בע"מ

תיק חיצוני:

1 באותו סעיף קטן אף אם לא התקבלה הסכמת הנמען, בהתקיים כל אלה:
2 (1) הנמען מסר את פרטיו למפרסם במהלך רכישה של מוצר או שירות,
3 או במהלך משא ומתן לרכישה כאמור, והמפרסם הודיע לו כי הפרטים
4 שמסר ישמשו לצורך משלוח דבר פרסומת מטעמו, באחת הדרכים
5 האמורות בסעיף קטן (ב);
6 (2) המפרסם נתן לנמען הזדמנות להודיע לו כי הוא מסרב לקבל דברי
7 פרסומת כאמור, דרך כלל או מסוג מסוים, והנמען לא עשה כן;
8 (3) דבר הפרסומת מתייחס למוצר או לשירות מסוג דומה למוצר או
9 לשירות האמורים בפסקה (1)."

10
11 טענת הנתבעת, לפיה "בעבר" רכש התובע מנוי, ומשכך היה כפוף לתקנון
12 המפורסם באתרה הרשמי במסגרתו ניתנה הסכמתו לקבל דברי פרסומת, לא
13 הוכחה ולא נתמכה במאום.
14 כך למשל, לא צורפה אסמכתא אודות רכישת מנוי על ידי התובע ואף לא צורף
15 התקנון אליו הפנתה הנתבעת בכתב ההגנה.
16 במעמד הדיון שהתקיים בפני, אישר נציג הנתבעת כי אין בידי הנתבעת
17 אסמכתאות לתמיכה בטענותיה.
18 "למיטב בדיקתנו, הבחור היה מנוי ברכישה של מנוי ביד 2, לא דרכנו באופן
19 ישיר.

20 נשלחו לו הודעות...ברגע שהוא מנוי הוא אמור לחתום על מסמכים. המסמכים
21 נשמרים אצלנו במשך כשנה. אם זה לא צורף, אז זה לא קיים" (עמ' 2 שורות 4-
22 6 לפרוטוקול).

23
24 אכן, מעיון בנספח ב' לכתב התביעה עולה, כי ביום 23.5.16, עובר למועד משלוח
25 המסרון הראשון, פנה התובע אל הנתבעת באמצעות דואר אלקטרוני בו נכתב
26 כדלהלן:

27 "היי אני מתעניין במנוי

28 (לקוח חדש)".

29 באותו היום, נשלח אל התובע מענה מטעם הנתבעת באמצעות דואר אלקטרוני,
30 בו צוין כדלהלן:

31 "שלום חן, צהריים טובים

בית משפט לתביעות קטנות בראשון לציון

ת"ק 17-08-32307 פורסילן נ' וים קלאבס בע"מ

תיק חיצוני:

1 אשמח למסור את פרטייך ליועץ מכירות שיצור עמך קשר להמשך טיפול
2 בבקשתך.

3 מה המספר הסלולארי שלך בבקשה?."

4 הצדדים לא מסרו פרטים אודות התכתבות הצדדים לאחר מכן, ככל שאכן הייתה
5 התכתבות כאמור.

6 אף אם אניח כי התובע מסר לתובעת את מספר הטלפון הסלולארי שלו,
7 כבקשתה, אין במסירת מספר הטלפון כדי לפטור את הנתבעת מאחריות בהתאם
8 לסעיף 30א(ג) לחוק, שכן לא הובאה כל אסמכתא לכך שהובהר לתובע כי
9 הפרטים שנמסרו על ידו, ישמשו לצורך משלוח דבר פרסומת מטעם הנתבעת.

10 בנסיבות אלה, לא התקיים התנאי המפורט בסעיף 30א(ג)(1) לחוק.

11 בשים לב למפורט לעיל, אני קובעת כי הנתבעת לא עמדה בנטל להוכיח את
12 הטענה לפיה התובע רכש אצלה מנוי ובמסגרת זו, ניתנה הסכמתו למשלוח דברי
13 פרסומת מטעם הנתבעת. משכך, סעיף 30א(ג) לחוק אינו חל בנסיבות דנן
14 ומשלוח דברי הפרסומת נעשה בניגוד לחוק.

15
16 5. משקבעתי כאמור, יש לפנות לסעיף 30א(י)(1)-(3) לחוק, שעניינו גובה הפיצוי.

17
18 " (י) (1) שוגר דבר פרסומת ביודעין בניגוד להוראות סעיף זה, רשאי בית
19 המשפט לפסוק בשל הפרה זו פיצויים שאינם תלויים בנזק (בסעיף זה –
20 פיצויים לדוגמה), בסכום שלא יעלה על 1,000 שקלים חדשים בשל כל דבר
21 פרסומת שקיבל הנמען בניגוד להוראות סעיף זה ;

22 (2) בבואו לקבוע את גובה הפיצויים לדוגמה, רשאי בית המשפט
23 להתחשב בכך שאותו מפרסם הורשע, בשל אותו מעשה, בעבירה לפי סעיף
24 קטן (ו) ;

25 (3) בבואו לקבוע את גובה הפיצויים לדוגמה, יתחשב בית המשפט, בין
26 השאר, בשיקולים המפורטים להלן, ולא יתחשב בגובה הנזק שנגרם לנמען
27 כתוצאה מביצוע ההפרה :

28 (א) אכיפת החוק והרתעה מפני הפרתו ;

29 (ב) עידוד הנמען למימוש זכויותיו ;

30 (ג) היקף ההפרה ;"

31

בית משפט לתביעות קטנות בראשון לציון

ת"ק 17-08-32307 פורסילן נ' וים קלאבס בע"מ

תיק חיצוני:

6. השיקולים אותם על בית המשפט לשים לנגד עיניו בבואו לקבוע גובה פיצוי בגין הפרת החוק, פורטו בהרחבה ברע"א 1954/14 אילן חזני נ' שמעון הנגבי (סיתונית מועדון דאיה ורחיפה במצנחים) (פורסם במאגרים) (להלן: "עניין חזני").

ברע"א 2904/14 זיו גלסברג נ' קלאב רמון בע"מ (פורסם במאגרים) (להלן: "עניין גלסברג"), נפסק כי יש לראות בסכום הנקוב בסעיף 30א(י)(1) "סכום המוצא לפסיקת הפיצוי לדוגמה, ממנו ניתן -בנסיבות המתאימות- להפחית" (שם בעמ' 8).

7. כאמור, הנתבעת טוענת כי היתה לתובע אפשרות לחוץ על כפתור ההסרה, אלא שהוא בחר לא לעשות כן ומשכך, לא הקטין נזקיו והתעשר שלא כדין.

בעניין גלסברג, נפסק כי אין מקום להכיר בנטל הקטנת הנזק, לעניין עצם החבות בפיצוי ומשכך, אף אם יימצא כי התובע לא הקטין את נזקיו, כטענת הנתבעת, הרי שבכך בלבד, אין כדי לשלול חבות הנתבעת לפצותו שעה ששלחה דברי פרסומת בניגוד לחוק. עם זאת, נפסק כי ניתן להתחשב בכך שניתנה לנמען אפשרות להסיר עצמו מרשימת התפוצה "בקלות יחסית", כשיקול להפחתת הפיצוי.

עוד נפסק כי, אין באמור כדי להפחית מחובת התובע להתנהל בתום לב.

כך כבי' השופט רובינשטיין בעניין גלסברג:

"הפיצויים הניתנים על פי סעיף 30א לחוק הם כאמור פיצויים לדוגמה, דהיינו – אינם נגזרים ישירות ממידת הנזק הקונקרטי אשר נגרם למאן דהוא. בפיצויים מעין אלה, לא הטיל המחוקק על הנפגע חובה שבדין להקטין את נזקו (ואין באמור, כמובן, כדי להפחית מחובתו של הנפגע, ככל בעל דין בכל עניין משפטי, לנהוג בתום לב), כנראה מתוך רצון לסייע לשירוש התופעה, אף אם ניתן היה גם לחשוב אחרת." (שם בעמ' 9).

ובהמשך:

"עם זאת, אין בדברים אלה כדי למנוע מבתי המשפט, בקביעת גובה הפיצויים שיש לשלם על הפרת סעיף 30א לחוק, לשקלל בין יתר הגורמים גם את העובדה שהמעוול איפשר להסיר את שמו של הניזוק מרשימת תפוצת דברי הפרסומת בקלות יחסית, וכל העושה כן הרי זה משובח וייפטר מן המטרד במהרה; אולם הדגש הוא על האופן בו התנהג המעוול ולא על חובתו של הניזוק להקטין את נזקו. ודוק, אין מדובר באמירה בעלת משמעות סמנטית בלבד,

בית משפט לתביעות קטנות בראשון לציון

ת"ק 17-08-32307 פורסילן נ' וים קלאבס בע"מ

תיק חיצוני:

1 שכן החלה של חובת הקטנת הנזק כפשוטה יכולה להביא לכך שסכום
2 הפיצויים יתאפס כליל, שעה שבית משפט יקבע בעניינו של פלוני כי יכול היה
3 למנוע את הנזק שנגרם לו במאמץ סביר, ועל כן אין מקום לפצותו כלל (וראו
4 לעניין זה י' אדר "הקטנת נזק ואשם תורם – הילכו השניים יחדיו?" משפט
5 ועסקים י' 381, 395 (2009, התשס"ט). כאמור, הדברים אינם מתיישבים –
6 סבורני – עם כוונת המחוקק לעניין פיצויים מכח סעיף 30 לחוק התקשורת.
7 אם כן, חובת הקטנת הנזק כשלעצמה – אין בדין, בנתון לאמור מעלה בדבר
8 תום הלב, בין השאר; " (שם בעמ' 9-10).

9
10 בעניין חזני, התייחס בית המשפט, לסוגיית מתן אפשרות הסרה מרשימת התפוצה, כשיקול
11 להפחתת הפיצוי וכך כב' השופט פוגלמן:

12 "מכאן לשאלה הראשונה: האם היה מקום להטיל על המשיב נטל להסיר את עצמו מרשימת
13 התפוצה? בעניין גלסברג השיב חברי השופט א' רובינשטיין לשאלה זו בשלילה בכל הנוגע
14 לעצם החבות, אך קבע כי ניתן להתחשב בעובדה שהשולח כלל בהודעות ששלח אפשרות
15 להסיר את כתובתו של הנמען מרשימת התפוצה כשיקול להפחתת סכום הפיצוי (שם,
16 בפסקה י"ג). אני שותף לעמדת חברי שאין מקום להכיר בנטל הקטנת נזק לעניין עצם
17 החבות בפיצוי, אולם לטעמי העובדה שהשולח כלל בהודעה אפשרות כאמור אינה צריכה
18 להוות שיקול להפחתת סכום הפיצוי. משמעותה האפשרית של קביעה אחרת היא תמרוץ
19 משלוח דברי פרסומת בניגוד לחוק: מצד אחד, השולח ידע ששיעור הפיצוי שייפסק לחובתו
20 יופחת מראש משום שכלל "אפשרות הסרה", והדבר עשוי להפוך את משלוח הודעות
21 הפרסומת למשתלם עבורו; ומצד שני, הסכום המופחת עלול לגרום לכך שהגשת תביעה בגין
22 הודעות בודדות תהא לא כדאית משום שהפיצוי שייפסק בגינה יהיה מלכתחילה מופחת."
23 (שם בעמ' 15).

24 בעניין חזני, כב' השופט רובינשטיין התייחס לקביעת האמורה לעיל, על רקע עמדתו
25 כפי שהובאה בעניין גלסברג:

26 "אבקש להטעים, כי בסופו של יום הניואנס שבין חברי לביני מתבטא בשאלה האם
27 האפשרות להסיר הכתובת מן התפוצה היא שיקול בקביעת הפיצוי או שמא יש
28 להותיר את עניין הפיצוי (כאמור בסיפת דברי חברי) למערך שיקולים רחב כללי
29 לעניין ההפחתה, שיופעל בכל מקרה לפי נסיבותיו. דומני שההבדל בינינו הוא
30 בסופו של יום "הצהרתי" יותר מאשר מעשי, שכן שיקול הדעת קיים ועומד ובית
31 המשפט יפעל לפיו, ובכך דעותינו דומות. אדגים רק, כי בטוחני שחברי יסכים כי –
32 אם ניטול מקרה קיצוני – שאם פלוני יקבל יום אחר יום הודעות במשך שנה (ויכול
33 היה להסיר), אין פירוש הדבר שייפסקו לו 360,000 ₪ פיצויים, ואף לא בקירוב

בית משפט לתביעות קטנות בראשון לציון

ת"ק 17-08-32307 פורסילן נ' וים קלאבס בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 לכה. עצם תוצאת ענייננו הנוכחי מול פרשת גלסברג באשר לפיצוי (אמנם לא באשר
2 לשכר הטרחה) יוכיח. " (שם בעמ' 17).
3
- 4 8. כפי שיפורט להלן, בנסיבות נשוא ענייננו, ממילא לא שוכנעתי כי התובע לא פעל להקטין
5 נזקיו.
6
- 7 טענת התובע לפיה, בסמוך לאחר קבלת המסרונים, לחץ על המילה "הסר" שהופיעה
8 במסרונים שנשלחו אליו, לא נסתרה על ידי הנתבעת, ומנספח א' לכתב התביעה נלמד כי
9 התובע אכן לחץ על המילה "הסר".
10 הנתבעת אף לא הוכיחה טענתה לפיה הודעות ההסרה כלל לא התקבלו אצלה.
11 בדומה, לא שוכנעתי כי כטענת הנתבעת פעולת ההסרה לא הושלמה, שעה שהתובע לא לחץ
12 על קישור ההסרה. טענה זו לא נתמכה בראיה כלשהי ואף לא צוין במסרון כי אין די בלחיצה
13 על המילה "הסר", וכי יש לבצע פעולה נוספת לשם השלמת ההסרה. זאת ועוד, מעדות נציג
14 הנתבעת עולה, כי באם אכן לא התקבלו הודעות ההסרה אצל הנתבעת, הרי שהדבר לא נבע
15 מאי השלמת פעולה ההסרה, כנטען על ידי הנתבעת, כי אם כתוצאה מתקלה טכנית אצל
16 הנתבעת.
- 17 **"פעלנו עם מס' מערכות שהחלפנו אותם תוך כדי כי חלק מהמערכות לא תפקדו כמו שצריך**
18 **בכל הנושא של הספאם. אם הוא שלח "הסר" אז ה"הסר" לא הגיע ולא נקלט. לכן המשיכו**
19 **לשלוח לו הודעות"** (עמ' 2 שורות 12-13 לפרוטוקול).
20
- 21 זאת ועוד, וכפי שפורט בפתח הדברים, התובע אף פנה אל הנתבעת, באמצעות הדואר
22 האלקטרוני וכן באמצעות הפייסבוק, בבקשה לחדול לשלוח לו דברי פרסומת.
23 מעיון בנספחים ב' ו-ג' לכתב התביעה עולה, כי ביום 29.7.16, לאחר משלוח המסרון השני,
24 פנה התובע אל הנתבעת באמצעות הדואר האלקטרוני בבקשה לחדול משלוח לו דברי
25 פרסומת, וכי עוד באותו היום אישרה הנתבעת קבלת הפנייה תוך שהשיבה לתובע כי מספר
26 הטלפון הסלולארי שלו יוסר מיידית מרשימת התפוצה.
27 חרף האמור, המשיכה הנתבעת לשגר לתובע דברי פרסומת ומשכך, ביום 9.8.18, פנה אליה
28 התובע, באמצעות הפייסבוק, בבקשה נוספת לחדול לשלוח לו דברי פרסומת.
29 גם פנייה זו התקבלה אצל הנתבעת, שעוד באותו היום השיבה לתובע כדלהלן:
30 **"קיבלנו את בקשתך ונוצעה חסימה של מספר הסלולארי שלך ממאגר החברה"** (נספח ג'
31 לכתב התביעה).
32 חרף האמור, לא חדלה הנתבעת לשגר לתובע דברי פרסומת.
33

בית משפט לתביעות קטנות בראשון לציון

ת"ק 17-08-32307 פורסילן נ' וים קלאבס בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 נוכח מכלול האמור, אני דוחה טענת הנתבעת לפיה התובע לא הקטין את נזקיו.
2
- 3 9. אשר לגובה הפיצוי, לאחר ששקלתי את טענות הצדדים ואת הנסיבות שפורטו לעיל, בשים לב
4 לתכלית החוק (הרתעה, עידוד תביעות), ראיתי לחייב את הנתבעת לפצות את התובע בסך של
5 400 ₪ בגין דבר הפרסומת במסרון השני שנשלח אליו, וזאת בשים לב לטענת הנתבעת לפיה
6 בשל תקלה טכנית לא התקבלה אצלה הודעת ההסרה ששלח התובע לאחר קבלת המסרון
7 הראשון.
8 באשר לדברי הפרסומת שנשלחו במסרון הראשון וכן ב-5 המסרונים, שנשלחו אל התובע
9 לאחר שהנתבעת קיבלה את בקשות ההסרה ששלח התובע באמצעות הדואר האלקטרוני
10 והפייסבוק, ראיתי לחייב הנתבעת לפצות את התובע בסך של 800 ₪ בגין כל אחד מהמסרונים
11 האמורים.
12
- 13 10. סוף דבר, מחייבת את הנתבעת לפצות את התובע בסך של 5,200 ₪. כן תשלם הנתבעת לתובע
14 הוצאות משפט בסך כולל של 400 ₪.
15 הסכומים המפורטים לעיל, ישולמו לתובע תוך 30 ימים מעת המצאת פסק הדין לידי
16 הנתבעת, שאם לא כן ישאו הפרשי הצמדה וריבית כדין מיום מתן פסק הדין ועד ליום
17 התשלום בפועל.
18 ניתן להגיש בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד, וזאת תוך 15 ימים.
19
20
21
22 ניתן היום, י' אדר תשע"ח, 25 פברואר 2018, בהעדר הצדדים.
23

ליאת ירון, רשמת בכירה

24
25
26
27